Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

19 päivänä tammikuuta 2012*

Asetus (EY) N:o 800/1999 — 15 artiklan 1 ja 3 kohta — Maataloustuotteet — Vientitukijärjestelmä — Eriytetty vientituki — Myöntämisedellytykset — Tuotteen tuonti määräpaikkana olevaan kolmanteen valtioon — Tuontitullien maksaminen

Asiassa C-392/10,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Finanzgericht Hamburg (Saksa) on esittänyt 8.7.2010 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 4.8.2010, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Suiker Unie GmbH – Zuckerfabrik Anklam

vastaan

Hauptzollamt Hamburg-Jonas,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: E. Levits, joka hoitaa viidennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit J.-J. Kasel ja M. Berger (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: P. Mengozzi,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Suiker Unie GmbH – Zuckerfabrik Anklam, edustajanaan Rechtsanwalt P. N. Söhngen,

— Euroopan komissio, asiamiehinään P. Rossi ja B.-R. Killmann,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee maataloustuotteiden vientitukijärjestelmän soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 15.4.1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 800/1999 (EYVL L 102, s. 11), sellaisena kuin se on muutettuna 11.3.2003 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 444/2003 (EUVL L 67, s. 3; jäljempänä asetus N:o 800/1999), 15 artiklan 1 ja 3 kohdan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Suiker Unie GmbH – Zuckerfabrik Anklam -niminen saksalainen yhtiö (jäljempänä Suiker Unie), joka on Danisco Zucker GmbH -nimisen yhtiön (jäljempänä Danisco Zucker) oikeudellinen seuraaja, ja Hauptzollamt Hamburg-Jonas (Hamburg-Jonasin päätullitoimisto, jäljempänä Hauptzollamt) ja jossa on kyse Hauptzollamtin Danisco Zuckerille ennakkomaksuna myöntämän vientituen palauttamista koskevasta vaatimuksesta.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Asetus (ETY) N:o 3665/87

3 Maataloustuotteiden vientitukien järjestelmän soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 27.11.1987 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3665/87 (EYVL L 351, s. 1) 17 artiklan 3 kohdassa säädettiin, että maataloustuotetta, jonka osalta vaihtelevan vientituen myöntämistä haettiin, ”pidetään tuotuna, kun kulutukseen saattamista koskevat tullimuodollisuudet kolmannessa maassa on täytetty”.

Asetus (EY) N:o 800/1999

4 Asetuksen N:o 3665/87 korvanneen asetuksen N:o 800/1999, sellaisena kuin sitä oli sovellettava pääasian tosiseikkojen tapahtuma-aikaan, johdanto-osan 17 perustelukappaleessa todetaan, että ”on esitettävä todiste siitä, että kyseinen tuote on tuotu kolmanteen maahan; tuontia koskevien tullimuodollisuuksien täyttämiseen kuuluu erityisesti niiden tuontitullien maksaminen, joiden ansiosta tuotetta voidaan pitää kaupan kyseisen kolmannen maan markkinoilla”.

5 Kyseisen asetuksen 15 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Tuotteen on oltava tuotu sellaisenaan kolmanteen maahan tai johonkin kolmanteen maahan, jolle tuki on säädetty, 12 kuukauden kuluessa vienti-ilmoituksen vastaanottamispäivästä; lisäaikaa voidaan kuitenkin myöntää 49 artiklassa säädetyin edellytyksin.

2. Tuotteita pidetään sellaisenaan tuotuina, kun jalostuksesta ei ole minkäänlaisia merkkejä.

Kuitenkin:

— – –

— tuotetta pidetään sellaisenaan tuotuna, kun se on jalostettu ennen tuontia, jos jalostus tapahtuu siinä kolmannessa maassa, johon kaikki tästä jalostuksesta saatavat tuotteet on tuotu.

3. Tuotetta pidetään tuotuna, kun tuontia koskevat ja erityisesti tuontitullien kantamista koskevat tullimuodollisuudet kolmannessa maassa on täytetty.

– –”

6 Kyseisen asetuksen 16 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Tuontia koskevien tullimuodollisuuksien täyttyminen todistetaan esittämällä toinen seuraavista viejän valitsemista asiakirjoista:

a) tulliasiakirja, sen jäljennös tai valokopio; – –

b) – – liitteessä VI olevan III luvun sääntöjä noudattaen ja liitteessä VII vahvistettua mallia käyttäen laa[dittu] todistus purkamisesta ja tuonnista. Todistuksessa on oltava tuontia koskevan tulliasiakirjan päivämäärä ja numero.”

7 Mainitun asetuksen liitteessä VI olevan III luvun 2 kohdassa todetaan muun muassa, että kyseisen asetuksen 16 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisissa purkamis- ja tuontitodistuksissa on oltava lisäksi ”varmistus siitä, että tavaroista on tehty tulliselvitys [lopullista tuontia varten]”.

8 Asetuksen N:o 800/1999 20 artiklassa, joka kuuluu kyseisen asetuksen II osaston 1 luvun 3 jaksoon, jonka otsikko on ”Erityistoimenpiteet yhteisön taloudellisten etujen suojelemiseksi”, säädetään seuraavaa:

”1. Kun

a) tuotteen todellisesta määräpaikasta on vakavia epäilyksiä;

tai

b) tuotetta voidaan jälleentuoda yhteisöön, koska vietyyn tuotteeseen sovellettava tuki ja samankaltaiseen tuotteeseen sovellettava etuuskohteluun oikeuttamaton tuontitulli ovat erisuuruisia vienti-ilmoituksen vastaanottamispäivänä;

tai

c) epäillään konkreettisesti, että tuote jälleentuodaan yhteisöön tuontitullitta tai alennetuin tuontitullein sellaisenaan tai sen jälkeen, kun sitä on jalostettu kolmannessa maassa;

yhtenäistä tukea tai 18 artiklan 2 kohtaan tarkoitetun tuen osa maksetaan ainoastaan, jos tuote on poistunut yhteisön tullialueelta 7 artiklan säännösten mukaisesti,

i) jos vaihtelemattoman tuen tapauksessa tuote on tuotu kolmanteen maahan vienti-ilmoituksen vastaanottamispäivää seuraavien 12 kuukauden aikana tai sitä on käsitelty tai jalostettu merkittävästi mainitun ajan kuluessa [yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston] asetuksen (ETY) N:o 2913/92 [(EYVL L 302, s. 1; jäljempänä tullikoodeksi)] 24 artiklan mukaisesti; tai

ii) jos määräpaikan mukaan vaihtelevan tuen tapauksessa tuote on tuotu sellaisenaan vienti-ilmoituksen vastaanottamispäivää seuraavien 12 kuukauden aikana määriteltyyn kolmanteen maahan.

Kolmanteen maahan tuonnin osalta sovelletaan 15 ja 16 artiklan säännöksiä.

Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat lisäksi vaatia kaikkien tukien osalta lisätodisteita, jotka vakuuttavat toimivaltaiset viranomaiset siitä, että tuote on tosiasiallisesti saatettu markkinoille tuontimaana olevassa kolmannessa maassa tai sitä on käsitelty taikka jalostettu merkittävästi [tullikoodeksin] 24 artiklan mukaisesti.

– –

4. Edellä 1 kohdan säännöksiä sovelletaan ennen tuen maksamista.

Tuki katsotaan kuitenkin perusteettomaksi ja se on maksettava takaisin, jos toimivaltaiset viranomaiset toteavat myös tuen maksamisen jälkeen:

a) että tuote on tuhoutunut tai pilaantunut ennen kuin se on saatettu kolmannen maan markkinoille tai ennen kuin sitä on käsitelty tai jalostettu merkittävästi kolmannessa maassa [tullikoodeksin] 24 artiklan mukaisesti, jollei viejä voi toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla osoittaa, että vienti on tapahtunut sellaisin taloudellisin edellytyksin, että tuotetta olisi voitu kohtuudella pitää kaupan kolmannen maan markkinoilla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 21 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan säännösten soveltamista;

b) että tuote on kolmannessa maassa tullisuspensiomenettelyyn asetettuna 12 kuukautta sen jälkeen, kun se on viety yhteisöstä ilman, että sitä on merkittävästi käsitelty tai jalostettu kolmannessa maassa [tullikoodeksin] 24 artiklan mukaisesti ja että vienti ei ole tapahtunut tavanomaisena kaupallisena toimena;

c) että viety tuote on jälleentuotu yhteisöön ilman, että sitä on merkittävästi käsitelty tai jalostettu kolmannessa maassa [tullikoodeksin] 24 artiklan mukaisesti, ja että etuuskohteluun oikeuttamaton tuontitulli on myönnettyä tukea pienempi ja että vienti ei ole tapahtunut tavanomaisena kaupallisena toimena;

d) että liitteessä V tarkoitetut tuotteet tuodaan takaisin yhteisöön:

— sen jälkeen, kun niille on kolmannessa maassa suoritettu valmistus tai käsittely, joka on tasoltaan alempi kuin [tullikoodeksin] 24 artiklassa säädetty käsittelyaste, ja

— niihin sovelletaan etuuskohteluun oikeuttamatonta tullia alempaa tuontitullia tai tullittomuutta.

– –”

Tullikoodeksi

9 Tullikoodeksin 24 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tavara, jonka tuottamiseen on osallistunut kaksi tai useampia maita, on peräisin siitä maasta, jossa sille on suoritettu tähän tarkoitukseen varustetussa yrityksessä viimeinen merkittävä ja taloudellisesti perusteltu valmistus tai käsittely, joka on johtanut uuden tuotteen valmistukseen tai edustaa merkittävää valmistusastetta.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

10 Danisco Zucker ilmoitti 16.5.2003 päivätyllä vienti-ilmoituksella vievänsä Liettuaan 23 000 kilogrammaa valkoista sokeria ja pyysi, että Hauptzollamt myöntää sille tähän tarkoitukseen vientitukea ennakkomaksuna. Hauptzollamt hyväksyi kyseisen hakemuksen 2.6.2003 tekemällään päätöksellä.

11 Danisco Zucker lähetti Hauptzollamtille 29.8.2003 päivätyllä kirjeellä riidanalaista vientiä koskevat liettualaiset tulliasiakirjat, joiden 37 kohdassa mainitaan koodi 5100, joka tarkoittaa ”väliaikaista maahantuontia ja jälleenvientiä jalostettuna tuotteena” tuontitulleja maksamatta. Valkoinen sokeri jalostettiin Liettuassa virvoitusjuomiksi ja vietiin sitten Latviaan ja Viroon.

12 Hauptzollamt vaati 25.11.2003 tekemällään muutospäätöksellä Danisco Zuckeria palauttamaan ennakkomaksuna myönnetyn vientituen korotettuna 10 prosentilla eli yhteensä 12 180,18 euroa sillä perusteella, että valkoista sokeria ei ollut saatettu kulutukseen Liettuassa eivätkä eriytetyn tuen myöntämisedellytykset olleet näin ollen täyttyneet.

13 Koska oikaisumenettely ei tuottanut tulosta, Danisco Zucker nosti 2.11.2007 kanteen Finanzgericht Hamburgissa. Se huomautti, että vaikka tuotteen on asetuksen N:o 800/1999 15 artiklan 1 kohdan mukaan oltava tuotu sellaisenaan kolmanteen maahan, mainittua tuotetta on kuitenkin kyseisen artiklan 3 kohdan mukaan pidettävä tuotuna, kun tuontia koskevat ja erityisesti tuontitullien kantamista koskevat tullimuodollisuudet kolmannessa maassa on täytetty. Vaikka asetuksen N:o 3665/87 17 artiklan 3 kohdassa säädettiin, että tuotetta pidettiin tuotuna vasta sen jälkeen, kun kulutukseen saattamista koskevat tullimuodollisuudet asianomaisessa kolmannessa maassa oli täytetty, siitä on sen mukaan päätettävä, että koska asetuksen N:o 800/1999 15 artikla ei koske ”kulutukseen saattamista”, yhteisön lainsäätäjä oli tietoisesti luopunut kulutukseen saattamista koskevasta vaatimuksesta.

14 Danisco Zucker väitti, että koska käsitettä ”tuonti” ei ole määritelty lainsäädännössä ja koska vientituen päämääränä on poistaa kyseiset tuotteet unionin markkinoilta, ratkaisevaa on ainoastaan se, että tullimuodollisuuksia noudatetaan. Sillä, onko tullit maksettu, ei sitä vastoin ole sen mukaan merkitystä.

15 Danisco Zucker väitti lopuksi, ettei sillä voi olla merkitystä, onko tuote tulliselvitetty kolmannessa maassa sisäiseen jalostusmenettelyyn tullinpalautusjärjestelmässä vai, kuten pääasiassa, tullisuspensiojärjestelmässä. Unionin tuomioistuin on sen mukaan jo todennut, että tuonnin osoittamiseksi riittää, että tuote on tulliselvitetty sisäiseen jalostusmenettelyyn tullinpalautusjärjestelmässä. Kantaja, josta on tällä välin tullut Danisco Zuckerin oikeudellinen seuraaja, vaati siis 25.11.2003 tehdyn muutospäätöksen ja oikaisuvaatimuksesta 1.10.2007 tehdyn päätöksen kumoamista.

16 Hauptzollamt vaati puolestaan kanteen hylkäämistä. Se huomautti, että käsiteltävässä asiassa valkoinen sokeri, joka oli tulliselvitetty ainoastaan sisäiseen jalostusmenettelyyn tuontitulleja kantamatta, oli ollut tullivalvonnassa tulliselvityksen tekemisestä sisäisen jalostusmenettelyn päättymiseen saakka, kun jalostetut tuotteet jälleenvietiin. Valkoista sokeria ei tästä syystä ole voitu pitää vapaasti kaupan kyseisessä kolmannessa maassa.

17 Tässä tilanteessa Finanzgericht Hamburg on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Täyttyykö eriytetyn tuen saamisedellytys, josta säädetään – – asetuksen – – N:o 800/1999 – – 15 artiklan 1 kohdassa, luettuna yhdessä 3 kohdan kanssa, eli tuontia koskevien tullimuodollisuuksien täyttäminen, jos tuotteelle on määräpaikkana olevassa kolmannessa maassa suoritettu sen jälkeen, kun se on tulliselvitetty sisäiseen jalostusmenettelyyn tuontitulleja kantamatta, [tullikoodeksin] 24 artiklassa tarkoitettu merkittävä valmistus tai käsittely ja jos tästä valmistuksesta tai käsittelystä saatava tuote on viety kolmanteen maahan?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

18 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee kysymyksellään lähinnä sitä, onko asetuksen N:o 800/1999 15 artiklan 1 ja 3 kohtaa tulkittava siten, että kyseisessä artiklassa säädetty eriytetyn tuen saamisedellytys eli tuontia koskevien tullimuodollisuuksien täyttäminen täyttyy, jos tuotteelle on määräpaikkana olevassa kolmannessa maassa suoritettu sen jälkeen, kun se on tulliselvitetty sisäiseen jalostusmenettelyyn tuontitulleja kantamatta, tullikoodeksin 24 artiklassa tarkoitettu merkittävä valmistus tai käsittely ja jos tästä valmistuksesta tai käsittelystä saatava tuote on viety kolmanteen maahan.

19 Tästä on todettava, ettei asetuksessa N:o 800/1999 ole määritelty tuonnin käsitettä, kuten pääasian kantaja perustellusti huomauttaa. Käsitteen merkitys on siis määritettävä kyseisen asetuksen 15 artiklan asiayhteydessä ottamalla huomioon yhtäältä niin kutsutulla ”eriytetyllä” vientituella tavoiteltu päämäärä ja toisaalta asetuksen N:o 800/1999 säännösten sanamuoto.

20 Eriytettyjen vientitukien päämäärästä vakiintuneessa oikeuskäytännössä todetaan, että niiden tarkoituksena on avata kyseessä olevien kolmansien maiden markkinat Euroopan unionin viennille tai pitää ne sille avoinna, ja eriyttämisjärjestelmässä on haluttu ottaa huomioon kaikkien sellaisten tuontimarkkinoiden ominaispiirteet, joilla unioni haluaa toimia (ks. asia C-218/09, SGS Belgium ym., tuomio 18.3.2010, Kok., s. I-2373, 38 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

21 Tästä oikeuskäytännöstä ilmenee, että eriyttämisjärjestelmän tarkoitus jäisi ottamatta huomioon, jos vientituen maksua koskevan oikeuden saamiseksi riittäisi, että viety tavara on sellaisenaan vain purettu kolmannessa maassa (ks. em. asia SGS Belgium ym., tuomion 39 kohta). Eriyttämisjärjestelmä edellyttää sitä vastoin, kuten komissio huomauttaa, että kyseinen tuote saavuttaa todellisuudessa lopullisesti määräpaikkana olevat markkinat siinä mielessä, että sitä voidaan pitää siellä kaupan. Tämä järjestelmä eroaa siten yhtenäistä tukea koskevasta järjestelmästä.

22 Asetuksen N:o 3665/87, jota ei sovelleta käsiteltävässä asiassa, 17 artiklan 3 kohdassa tosin mainittiin tästä vielä nimenomaisesti asetuksen N:o 800/1999 15 artiklan 1 ja 3 kohdasta poiketen, että ”kulutukseen saattamista koskevat tullimuodollisuudet kolmannessa maassa” oli täytettävä. Yhtäältä kuitenkin asetuksen N:o 800/1999 johdanto-osan 17 perustelukappaleessa todetaan, että tuontia koskevien tullimuodollisuuksien täyttämiseen kolmannessa maassa kuuluu erityisesti niiden tuontitullien maksaminen, joiden ansiosta tuotetta voidaan pitää kaupan kyseisen kolmannen maan markkinoilla.

23 Toisaalta asetuksen N:o 800/1999 15 artiklan 3 kohdassa säädetään, että kyseistä tuotetta voidaan pitää kolmanteen maahan tuotuna ainoastaan, kun tuontia koskevat ”ja erityisesti tuontitullien kantamista koskevat tullimuodollisuudet kolmannessa maassa on täytetty”. Lopuksi kyseisen asetuksen liitteessä VI olevassa III luvun 2 kohdassa todetaan, että 16 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisissa purkamis- ja tuontitodistuksissa on oltava lisäksi varmistus siitä, että tavaroista on tehty tulliselvitys lopullista tuontia varten.

24 Edellä esitetyn perusteella ei siis ole ilmeistä, että yhteisön lainsäätäjä olisi asetuksen N:o 800/1999 15 artiklan antaessaan luopunut vaatimuksesta, jonka mukaan maahantuodun tuotteen on pitänyt saavuttaa lopullisesti kyseisen kolmannen maan markkinat siten, että sitä voidaan pitää siellä kaupan.

25 On kuitenkin todettava, ettei tuotteelle tehdyllä tulliselvityksellä ”sisäisen jalostuksen” tullimenettelyyn pyritä kyseisen tuotteen pitämiseen kaupan asianomaisen kolmannen maan markkinoilla. Tällaisen tullimenettelyn tarkoituksena on sitä vastoin vapauttaa tulleista ainoastaan sellaiset tavarat, jotka tuodaan maan alueelle vain tilapäisesti tarkoituksena käsitellä, korjata tai jalostaa niitä ja jälleenviedä ne tämän jälkeen (ks. asia C-158/08, Pometon, tuomio 4.6.2009, Kok., s. I-4695, 24 kohta).

26 Pelkästään sen, että tuote, jonka osalta eriytettyä vientitukea on haettu, tulliselvitetään kyseisessä kolmannessa maassa ”sisäisen jalostuksen” tullimenettelyyn, ei siis voida katsoa merkitsevän asetuksen N:o 800/1999 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua ”tuontia” kyseiseen kolmanteen maahan.

27 Tätä päätelmää ei voida kyseenalaistaa sillä, että asianomaiselle tuotteelle on suoritettu tullikoodeksin 24 artiklassa tarkoitettu merkittävä valmistus kolmannessa maassa. Tästä on riittävää todeta, että ”sisäisen jalostuksen” tullimenettelyn valitseminen merkitsee sitä, ettei tuotetta itseään eikä sitä sisältävää jalostettua tuotetta pidetä kaupan kyseisessä kolmannessa maassa.

28 Päätelmää ei kyseenalaisteta myöskään väitteellä, jonka mukaan asetuksen N:o 800/1999 15 artiklan tällainen tulkinta on ristiriidassa kyseisen asetuksen 20 artiklan kanssa, koska viimeksi mainitussa artiklassa säädetään, että eräissä tapauksissa näyttö tullikoodeksin 24 artiklassa tarkoitetusta tuotteelle suoritetusta merkittävästä valmistuksesta voi poistaa epäilykset vientituen myöntämisedellytysten täyttymisen osalta.

29 Kuten komissio on korostanut, asetuksen N:o 800/1999 20 artiklalla pyritään näet väärinkäytön kieltävänä lausekkeena kyseisen asetuksen 15 artiklan tavoitteesta poikkeavaan tavoitteeseen. Mainitulla 20 artiklalla on mahdollista estää perusteeton vaatimus perustellusti jo myönnetyn tuen palauttamisesta, mutta sillä ei luoda uusia tai jopa erilaisia edellytyksiä vientituen saamiselle. Sitä ei siis voida soveltaa tilanteessa, jossa – kuten pääasiassa – heti alkuun on ilmeistä, että vientituen myöntämisedellytykset eivät täyty.

30 Edellä esitettyjen seikkojen perusteella kysymykseen on vastattava, että asetuksen N:o 800/1999 15 artiklan 1 ja 3 kohtaa on tulkittava siten, että kyseisen säännöksen mukainen eriytetyn tuen saamisedellytys eli tuontia koskevien tullimuodollisuuksien täyttäminen ei täyty, jos tuotteelle on määräpaikkana olevassa kolmannessa maassa suoritettu sen jälkeen, kun se on tulliselvitetty sisäiseen jalostusmenettelyyn tuontitulleja kantamatta, tullikoodeksin 24 artiklassa tarkoitettu merkittävä valmistus tai käsittely ja jos tästä valmistuksesta tai käsittelystä saatava tuote on viety kolmanteen maahan.

Oikeudenkäyntikulut

31 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (viides jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Maataloustuotteiden vientitukijärjestelmän soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 15.4.1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 800/1999, sellaisena kuin se on muutettuna 11.3.2003 annetulla komission asetuksella N:o 444/2003, 15 artiklan 1 ja 3 kohtaa on tulkittava siten, että kyseisen säännöksen mukainen eriytetyn tuen saamisedellytys eli tuontia koskevien tullimuodollisuuksien täyttäminen ei täyty, jos tuotteelle on määräpaikkana olevassa kolmannessa maassa suoritettu sen jälkeen, kun se on tulliselvitetty sisäiseen jalostusmenettelyyn tuontitulleja kantamatta, yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 24 artiklassa tarkoitettu merkittävä valmistus tai käsittely ja jos tästä valmistuksesta tai käsittelystä saatava tuote on viety kolmanteen maahan.

Allekirjoitukset